

op de beurt een week voor Molm gaan varen op jullie schuit en alles wat ze besommen is voor jou. Dan krijgt de knecht zijn geld en jullie verdiensten gaan door. Ze zijn met hun dertienen, dat is dan net een verreljaars. De eerste week van Maart begint dat spul, weet je. Nou, en met Juni zal je man wel beter wezen, denk ik. Zie je wel, dan is alle nood voorbij. En je hoeft die jong-kerels geen eens te bedanken, hoor! Ze hebben er zelf geen schaaï van. Anders gaat 't geld toch op. En nou moet ik weg hoor; want ik heb van nacht niemendal geslapen. Ik ga een uur of wat naar kooi?"

Nog eer vrouw Molm recht weet, wat Jaap gezegd heeft, is hij verdwenen.

Na dit alles in een adem door gezegd te hebben.

Half verbijsterd kijkt ze 't geld aan. Ze grijpt met de hand verstrooid er in, suffend over de ongedachte uitkomst.

Eerst als hare hand de geldstukken aanraakt en het zilver met helderen klank rinkelt en klettert, komt ze geheel tot bewustzijn en met een snik heft ze 't hoofd op. Dan kijkt ze vreemd rond, eerst naar de bedstee, dan naar de kinders, om dan plotseling voorover op de tafel neer te zinken, met het hoofd op de beide handen. Tranen van blijdschap bevochtigen hare vingers; in zenuwachtige schokken, door den angst en de spanning der laatste uren, trilt haar lichaam, — daar begint Mientje, die al een tijdlang met groote oogen naar den vreemden bezoeker heeft zitten kijken en na zijn vertrek met